



VZPOMÍNKA NA P. JOSEFA PODLEZLA, RODÁKA Z VERMĚŘOVIC

Je to už sedm let, co v dubnovém čísle „Poutníka“ vzpomínal náš farník Lukáš Nastoupil z Dolní Čermné na svého prastrýce P. Josefa Podlezla. Pokusím se nyní i já uvést některé události z jeho života, které nebyly vzhledem k Lukášovu věku v článku obsaženy. Jsem přece jen o jednu generaci starší.

P. Josef Podlezl, mamčin mladší bratr a můj strýček, se narodil 11. prosince 1916 ve Verměřovicích manželům Martinu a Filoméně Podlezlovým jako sedmé dítě. Pokřtěn byl ve farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné o šest dní později. Jeho otec Martin byl pokrývačem. Hodně zakázek měl v České Třebové, kam chodíval každé pondělí ráno pěšky. Celá rodina musela v období I. světové války žít hodně skromně, nebylo snadné zajistit dostatek obživy. Ze sedmi dětí také dvě zemřeli.

Strýček vychodil obecnou školu ve Verměřovicích, potom docházel do měšťanské školy v Kyšperku. Vzhledem ke svým schopnostem byl na radu kaplana P. Augustina Nováka přihlášen na další studia do biskupského semináře „Boromea“ v Hradci Králové. Ve studiích pokračoval na Rašínově gymnáziu a v diecézním kněžském semináři v Hradci Králové. Podmínky pro studium nebyly jednoduché, byl dosti často nemocný. Na prasklé slepé střevo málem zemřel. Jeho vrstevníci mně vyprávěli zážitky z prázdnin, kdy strýček s nimi býval hodně času na hřišti. Hrávali spolu fotbal i volejbal, patřil podle nich k nejlepším hráčům. Přes všechny těžkosti přišel konec II. světové války a úspěšné dokončení studia. Tehdejší královéhradecký biskup Dr. Mořic Pícha jej 17. června 1945 v katedrále sv. Ducha vysvětil na kněze. Primiční mše svatá se konala za krásného počasí na svátek sv. Jana Křtitele, o pouti 24. června 1945 ve Verměřovicích. Této slavnosti pro farnost i naši obec výjimečnou se zúčastnilo kolem dvaceti kněží, řada ministrantů, družiček, školní mládeže a velký počet lidí z celé farnosti a okolí.



Své kněžské působení začal v Opatovicích nad Labem, kde jako kaplan sloužil se starším a nemocným panem děkanem. Po necelých dvou letech v roce 1947 byl přeložen do Vrchlabí jako administrátor. K této farnosti patřil také Špindlerův mlýn. Bylo to jeho druhé místo kněžského působení, bohužel také poslední. Strýček tam byl velmi oblíbený, uměl vytvořit velmi dobré vztahy jak s farníky, tak zejména s mládeží. Se svými bratry Františkem a Bohumilem jsme tam o prázdninách velmi rádi jezdili. Vedle ministrování jsme se vždy těšili na tradiční turistický výlet na Sněžku přes Kozí Hřbety. Jedno odpoledne jsme si šli také zahrát fotbal, strýček byl velmi dobrým hráčem. I ve Vrchlabí byl členem mužstva složeného z doktorů a kantorů – několikrát v roce si zahráli přátelská utkání.

Poklidné období kněžského působení netrvalo dlouho. Přicházela padesátá léta, kdy církev v naší zemi a zejména kněze čekala těžká zkouška. Vrchlabí bylo známé tvrdým ideologickým přístupem ke všemu, co se tehdejšímu režimu nehodilo k plnění svých cílů. Z vyprávění svého strýčka si pamatuji situace, kdy požadavky politických orgánů odmítal splnit. Uvedu alespoň dva příklady. V jedné obci ve farnosti se nedařilo založit JZD, na strýčkovi chtěli, aby sedláky přesvědčil o důležitosti a nutnosti tohoto kroku, „mají prý k němu důvěru“. Jednou za ním také přišli s požadavkem, aby promluvil na nějaké manifestaci, pravděpodobně k výročí VŘSR. To samozřejmě všechno odmítal s tím, že je knězem a má jiné poslání než od něho chtějí.

Když připočteme jeho oblibu mezi mládeží a slušnými, inteligentními lidmi ve farnosti, tak se pochopitelně dostal na seznam lidí režimu nepohodlných. V roce 1957 jsem nastupoval do Kroměříže splnit dvouletou vojenskou službu. Hned po nástupu jsem poslal strýci první pozdrav z tohoto krásného města na Moravě. Pamatuji si docela přesně obsah jeho dopisu. Psal mě, že v minulém týdnu objednával v Kroměříži mešní víno a nyní znovu píše pozdrav a vzpomínku na mě. V době jeho zatčení a soudu jsem byl ve vojenské základní službě. Dopis s přiloženým článkem v novinách byl pro mě samozřejmě šokem, se kterým jsem se dosti dlouho vyrovnával. Ze strýčkova vyprávění si bratr Bohumil pamatoval, že příslušníci StB při jeho zatýkání na faře zastřelili štěkajícího vlčáka. Když jej odváděli, tak šel kolem svého oblíbeného, právě umírajícího, věrného němeého přítele. Po návratu z vojny jsem se zapojil do skupinek příbuzných, které strýčka jednou za čtvrt roku mohly ve vězení navštívit.

Po vyšetřovací vazbě v Hradci Králové byl vězněn na Černém dole ve Rtni v Podkrkonoší a poslední tři roky ve známých Kartouzech – Valdicích u Jičina. Návštěvy probíhaly tak, že strýčka přivedli dva dozorcí, na lavici jej posadili mezi sebe. Nás pak vyzvali k usednutí na lavici druhou, dělil nás stůl. Návštěvy trvaly přesně hodinu, pokud dozorcí nebyli v dobré náladě, nesměli jsme mu předat ani jablko. Celý rozhovor pečlivě poslouchali. Vzpomínám si, že po jedné návštěvě mně dozorce říkal, že bychom měli strýčkovi domluvit, aby s nimi spolupracoval – pak by na tom byl lépe. To samozřejmě nepřicházelo v úvahu, a tak nezbývalo než si „odsedět“ v kriminále téměř sedm let. Přesně si vybavuji jeho propuštění – 13. květen 1963. Čekali jsme na jeho příjezd na nádraží v Letohradě. Nedostal souhlas k výkonu kněžské služby, stal se nejdříve skladníkem a později recepčním ve sportovním středisku ČSTV v Horních Mísečkách. Byl tam velmi oblíbený, jezdili jsme za ním rádi i s dětmi na návštěvu. Na příjezd verměřovických turistů do Krkonoš s ubytováním na Mísečkách, které nám ochotně zajistil, vzpomínali účastníci velmi dlouho.

Léta ubíhala, přišel odchod do důchodu a přestěhování na jeho oblíbenou Moravu, a to do Lipníka pod Bečvou. Tam prožil zejména po roce 1989 ještě necelých deset let svobodného života církve i společnosti. Aktivně se zapojil do obnovy Katolického domu v Lipníku nad Bečvou, zvláště pak při řešení právních záležitostí navrácení tohoto objektu. To jsem zjistil při setkání s JUDr. Karlem Kalivodou, který mu ochotně poradil jak celou záležitost řešit. Postupně se objevovaly i vážnější zdravotní problémy, pobyt v nemocnicích atd. Přijel ještě na pohřeb našeho pana faráře Čeňka Ptáčka, se kterým měl velmi dobré přátelské vztahy. Před závěrem svého života nás s bratry Františkem a Bohumilem pozval na návštěvu, kde jsme se naposledy sešli a zavzpomínali na jeho životní cestu. Zemřel na své milé Moravě, ze které pocházel jeho otec (Biskupice u Jevíčka) 21. ledna 1999 ve věku 82 let. Jeho přáním bylo, aby byl pochován do rodinného hrobu ve Verměřovicích. Pohřbu se zúčastnili dva kněží z Vrchlabí a z jeho spolužáků P. Bohumír Velebný z Potštejna. Vzhledem k tomu, že náš P. Pavel Seidl byl v tu dobu nemocný, požádal jsem o provedení pohřebních obřadů P. Františka Xavera Šance z Bystřece. Ten ve své promluvě vzpomínal na těžká léta kněžského působení v padesátých letech, kdy byli vlastně tenkrát s P. Josefem Podlezem takřka sousedé. P. Šanc totiž kdysi sloužil v Trutnově, přišel tam také o státní souhlas a odseděl si 2 roky vězení. Potom byl řadu roků elektrikářem, po roce 1968 mu byl vrácen státní souhlas a mohl následně přijít do bystřecké farnosti. Za jeho působení se podařilo v této obci opravit kostel i faru a kostel v nedalekých Orličkách.



Necelé dva roky po strýčkově pohřbu se na mě obrátili farníci z Lipníka nad Bečvou. Vydali se na poutní zájezd do Králík a ten chtěli spojit s návštěvou hrobu a rodištěm P. Josefa Podleza. Samozřejmě jsem jim rád vyhověl. Navštívili jsme hřbitov, kostel a podívali se i do Kulturního domu. Tato návštěva pro mě byla obohacením mých vzpomínek na strýčka, poznal jsem totiž, jak jej i tam měli rádi. Při každé návštěvě kostela sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích vidím kříž na obětním stole a mešní kalich, který před svou smrtí tomuto kostelu věnoval. Rád na strýčka vzpomenu a jsem přesvědčen, že stejně tak rádi na něho vzpomínají ostatní příbuzní a známí. Mohl jsem se o tom přesvědčit při nedávné návštěvě Vrchlabí a Špindlerova Mlýna, místě jeho posledního kněžského působení. Mám mnoho důvodů k obdivu a vděčnosti, za strýčkův život, který nebyl vůbec jednoduchý.

Václav Čada

LETEM SVĚTEM

Přelomové rozhodnutí evropského soudu pro lidská práva

V pátek 18. března 2011 vydal evropský soud pro lidská práva přelomové rozhodnutí, když projednal tzv. „spor o kříže“, který v celé Evropě vyvolal skandální zákaz z 3. listopadu 2009, a sice zákaz vyvěšování křížů ve veřejných školách. Vítězně rozhodnutý spor je významný nejen po politické stránce, ale hlavně v duchovním smyslu: stal se symbolem zápasu o kulturní a náboženskou identitu. Na jedné straně tohoto sporu byli zastánci absolutní sekularizace, na straně druhé ti, kdo si přejí Evropu věrnou svým křesťanským kořenům. Proti pokusu o dechristianizaci Evropy se spojilo 21 zemí. A zvítězily. Bohu díky!



RC Monitor 3. 4. 2011

Připomněl bych dva paradoxy k této kauze.

1. Obhajoby křesťanů u evropského soudu se ujal zcela zdarma ortodoxní Žid z USA!!! Kde byli katoličtí advokáti katolické Itálie, jichž se spor týkal? Setrvali v pozici pštrosa?

2. Původně mezi 21 protestujícími státy Evropy, kupodivu, nebylo katolické Polsko, které před světem a v EU hájí pozici nejkatoličtější země Evropy!

Pozn. js.

ALEŠ VACEK – PŘEDKOVÉ ŽILI TAKÉ V ČERMNÉ

Četla jsem před časem v novinách o našem vzdáleném příbuzném Aleši Vackovi. Příjmení Vacek pochází z toho, že jedna sestřenice se provdala za Vacka, který pocházel od Děčína. Měli jsme společné předky. Naše prabába Terezie Marešová s jejím mužem Václavem Marešem bydleli v chalupě, kde je nyní domek Jana Hampla č. 144. Žili velmi chudě, jak se kdysi žilo. Nebyly ani pokličky na hrnce, jen placaté kameny. Podlaha byla dusaná hlína. Dřevěnou podlahu do světnice a dlážky do síně pořídil až jejich zeť Josef Faltejsek, pozdější známý betlemář.



Syn Terezie a Václava Jan Mareš se usadil v Kralupech n. Vltavou, kde založil rodinu a postavil domek. Ženatý syn Jana Mareše se po 2. světové válce odstěhoval do pohraničí a Aleš Vacek je jeho synem.

Aleš v dětství hrál na flétnu. Jednou byli u nás na návštěvě v D. Čermné. Pamatuji se, jak jsme jako děti pochovávaly na zahradě ptáčka a on k „pohřbu“ hrál na flétnu „Pochod padlých revolucionářů“. To je má vzpomínka na jeho dětství.

Aleš Vacek je obětavý a skromný člověk, pestrého a dobrodružného života. Naučil se anglicky a po listopadu 1989, kdy už bylo možné vycestovat, se vydal do světa. Byl v Anglii, kde v kostele hrál na trubku, a zde se nechal pokřtít. Byl také v USA, kde se věnoval dětem. O prázdninách jezdil s dětmi na výletní lodi kolem pobřeží USA. V Asii na ostrově Srí Lanka učil mladé buddhistické mnichy angličtinu. Chtěl jet do Afriky jako humanitární pracovník, a tak si musel na to vydělávat peníze. Ty však brzo došly. Proto přijal místo jako humanitární dobrovolník Charity pro práci v Zambii v Africe. Zde učí děti angličtinu a hudbu. Česká katolická charita jej pověřila „Adopcí dětí na

dálku“.

Když byl Aleš o Vánocích v roce 2008 v ČR na dovolené, uspořádal v Letohradě besedu. Přijela s ním také jedna hezká černošská učitelka Ethel, kterou si, jako svou snoubenku, musel Aleš koupit. Samozřejmě nezná zimu a sníh viděla poprvé v životě. O bídném životě vyprávěl neuvěřitelné věci. Z 12 miliónů obyvatel Zambie žije 1 milión bezprizorných dětí na ulicích. Většina z nich má AIDS. Tato hrozná nemoc se šíří díky strašným pověrám. Jednou z nich je, aby se muž mohl „vyléčit“ z AIDS, musí se „vyspat“ s pětiletou holčičkou! Není v lidských silách, církevních nařízeních a zdravotní osvětě vymýtiti tuto hroznou pověru. Temperamentním Afričanům nelze nakázat pohlavní zdrženlivost, proto to rychle šíření nemoci. Postavení žen je zde ponižující. U černochoů má ve všem přednost muž: jde první, zavazadlo nese zásadně žena, rodinu živí svou prací žena, jídlo přináší žena muži v kleče atd. Podmínky naprosto nesrovnatelné s našimi.

Sotva polovina dětí chodí do školy. Stát nemá peníze, a proto státní školy nemají ani nezákladnější vybavení, nemluvě o učebních pomůckách. Mnoho škol je zde církevních, které díky darům mají zděné školy a vše potřebné k výuce, vč. základní hygieny. Děti chodí do školy i mnoho kilometrů, kde také dostanou teplé jídlo a základní ošetření. Důležitá je zdravotnická osvěta, především o osobní hygieně. Voda je vzácná. Školy vedou zpravidla misionáři nebo řádové sestry. Proto jsou Afričané vděční za působení misionářů, kteří zde mírní hlad, bídu, utrpení a nemoci a šíří vzdělanost i víru v Boha, která je Afričany vděčně přijímána.

Aleš Vacek, i jej můžeme nazvat misionářem, také vyprávěl, jak dětem kupoval boty. Nejdřív obkreslil dětské nohy na papíře a označil, komu patří obrys a poté boty kupoval. Boty jsou zde velice potřebné – špatné kamenité cesty plné ostrých trav, ostnů a plno jedovatých hadů a parazitů. Děti mají snahu učit se, jsou houževnaté, zásadně neodmlouvají, snaží se pomoci každému, kdo to potřebuje. I přes bídu a strasti se dokáží upřímně smát i maličkostem. Jsou družné a kolektivní. I přes chudobu jsou radostné, dokážou však i zlobit, jako každé jiné děti, říká Aleš Vacek.

Marie Vacková

VZPOMÍNKA NA NAŠEHO VELKÉHO PŘÍMLUVCE, BLAHOŠLAVENÉHO JANA PAVLA II.

Více "být"

Cesta, kterou nám ukázal Kristus, nás vede k tomu, abychom více "byli". Na to se zaměřují všechny evangelijní výzvy.

Vedou k tomu Kristovy požadavky kladené na každou profesi a povolání bez výjimky.

Máte různá povolání a profese. Měli byste dobře zvážit, v jakém vztahu je na každé z vašich cest spíše "být" než "mít". Více "mít" samo o sobě nesmí nikdy zvítězit. Pak by totiž člověk mohl prohrát to nejcennější v životě: své lidství, své svědomí a svou důstojnost. Zkrátka všechno, co zahrnuje perspektivu "věčného života".

Dveře

Vzpomeňte na Kristova slova: "já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn"(Jan10,9). Nebojte se vejít do budoucnosti branou, kterou je sám Ježíš. Věřte jeho slovům, věřte jeho lásce. V něm je naše spása. staňte se příštím generacím nositeli svědectví víry, naděje a lásky. Buďte vytrvalí. Nestáčí jen překročit práh, je třeba jít dál. Ježíš je branou, ale také cestou. On je cesta, pravda a život. Jděme věrně Kristovou cestou do nových časů. Ježíš Kristus včera i dnes i na věky. Ze srdce vám žehnám. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Z knihy: na minutu s Janem Pavlem II. - Hledání naděje



„JÁ JSEM S VÁMI PO VŠECHNY DNY AŽ DO KONCE SVĚTA...“ (MT 28, 20)

Známe to všichni – ten pocit, když slyšíme nebo vidíme něco krásného, chceme se k tomu vrátit, znovu si připomenout onen okamžik, který nás tak oslovil, zasáhl a určitě i obohatil. Pokud jsou slova napsaná – není problém se vrátit ke knize, článku nebo si uchovat výstřížek, okopírovat text či ho vyhledat na internetu. Možností dnešní doba nabízí spoustu.

Proč o tom ale píšu? Důvod je velmi prostý. Přesně tento pocit jsem zakusila letos na Velký pátek při křížové cestě na Mariánské Hoře. V nádherném rozpuku jarní přírody za krásného počasí jsme mohli společně procházet zastavení křížové cesty, rozjímat nad nimi a modlit se. Kromě kouzelných chvil, kdy dvě malé dívky s takovou tou opravdovou dětskou čistotou pokládaly na stupínky před kapličkami malé kvítky, kromě naprosto přesně mířených slov do našich uchvátaných životů, mě osobně doslova „dostal“ závěr křížové cesty, kterou otec Josef zakončil vyznáním japonské křesťanky.

Kvůli všem, kdo si to chtějí ještě jednou připomenout, ale i pro ty, kteří se na Mariánskou Horu nedostali, je tu následující citace...

„Sám Pán udává tempo mé práce, nemusím se štvát.

Stále znova mi dává chvíli ticha, abych si vydechla a obnovila své síly.

Pán mi staví před oči obrazy, které mě vedou k soustředění a přinášejí mi pokoj.

Často mě nechá, aby se mi něco podařilo bez námahy a mě samotnou to překvapí, jak dokážu být plná důvěry.

Uvědomuji si, že jakmile se člověk svěří svému Pánu, zůstává v srdci klidný.

On je s námi v každé chvíli a v každé situaci – a tím všechno ostatní ztrácí svůj hrozivý vzhled.

Často – uprostřed davu a shonu – mi dá zažít něco, co mi dodá odvahy.

Zdá se mi, jako by mi někdo podal občerstvení – a potom přijde pokoj a hluboké bezpečí.

Cítím, jak přitom roste má síla, jak jsem stále víc vyrovnaná a jak se mi daří moje denní práce.

Nadto nade všechno je prostě krásné vědět, že jdu ve stopách svého Pána a že jsem – teď i v každé chvíli – u něho doma. Amen.“

(Toki Miyashina – Japonsko) (úryvek z knížky Věnceslavy Fišerové Cestou za Kristem)

Ať se nám tedy stejně jako této ženě stále intenzivněji daří čerpat sílu z Ježíšova ujištění, které stojí v úvodu těchto řádků...

(EJ)

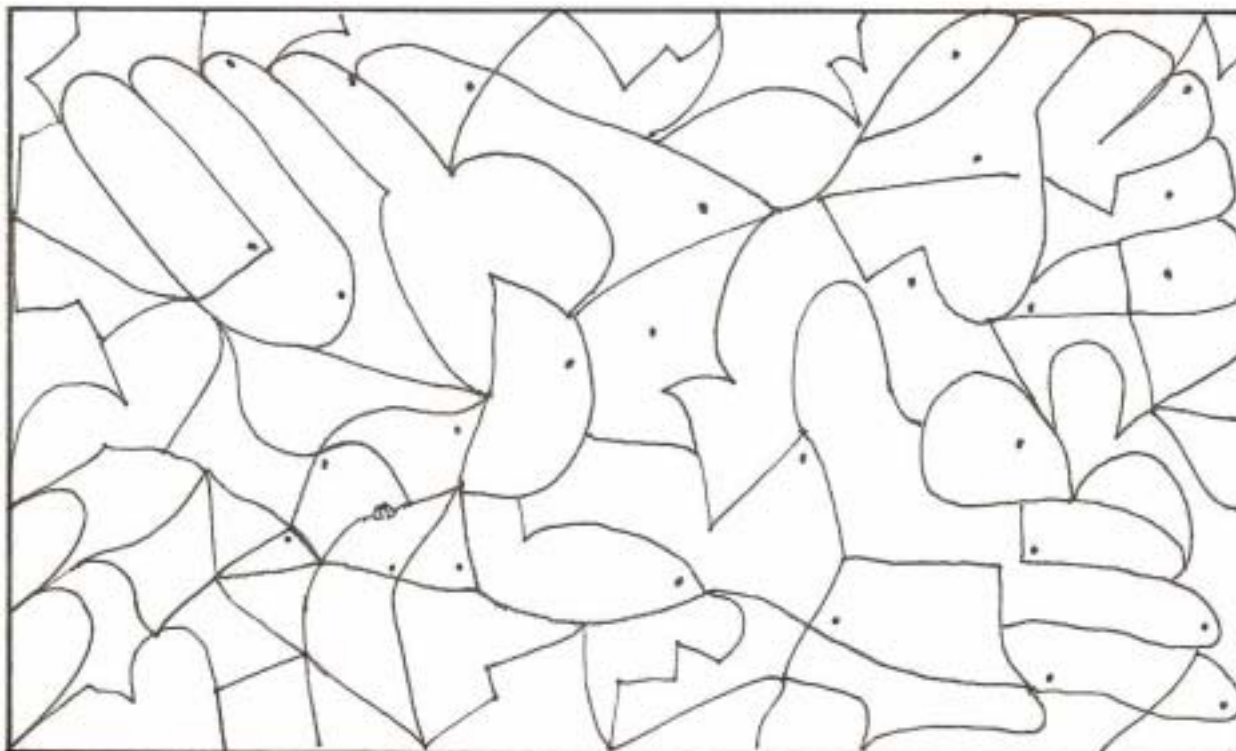
AHOJ DĚTI!



V minulém obrázku bylo vaším úkolem najít a vybarvit všechna celá srdíčka. Mělo jich tam být právě 50, tolik dnů totiž trvá velikonoční doba. Jen pro zopakování uvedu, že je to doba od Velikonoc do Svatodušních svátků, tedy do chvíle, kdy byl na apoštoly seslán Duch svatý. Tuto slavnost budeme slavit 12. června.

Během velikonoční doby se Pán Ježíš ještě zjevoval učedníkům, jak o tom čteme v Písmu svatém. Po 40 dnech vstoupil na nebesa. Ještě před tím však vyzval apoštoly, aby očekávali Otcovo zaslíbení – tedy seslání Ducha svatého. Když se to o letnicích naplnilo a apoštolové přijali Ducha svatého, dostali sílu, odvalu i schopnost k šíření radostné zvěsti o Pánu Ježíši.

Co se ukrývá na dnešním obrázku zjistíte, až vybarvíte všechna políčka, která jsou označena tečkou. K vybarvení vám postačí jen jedna barva. Nakonec se zamyslete nad tím, co objevený obrázek symbolizuje.

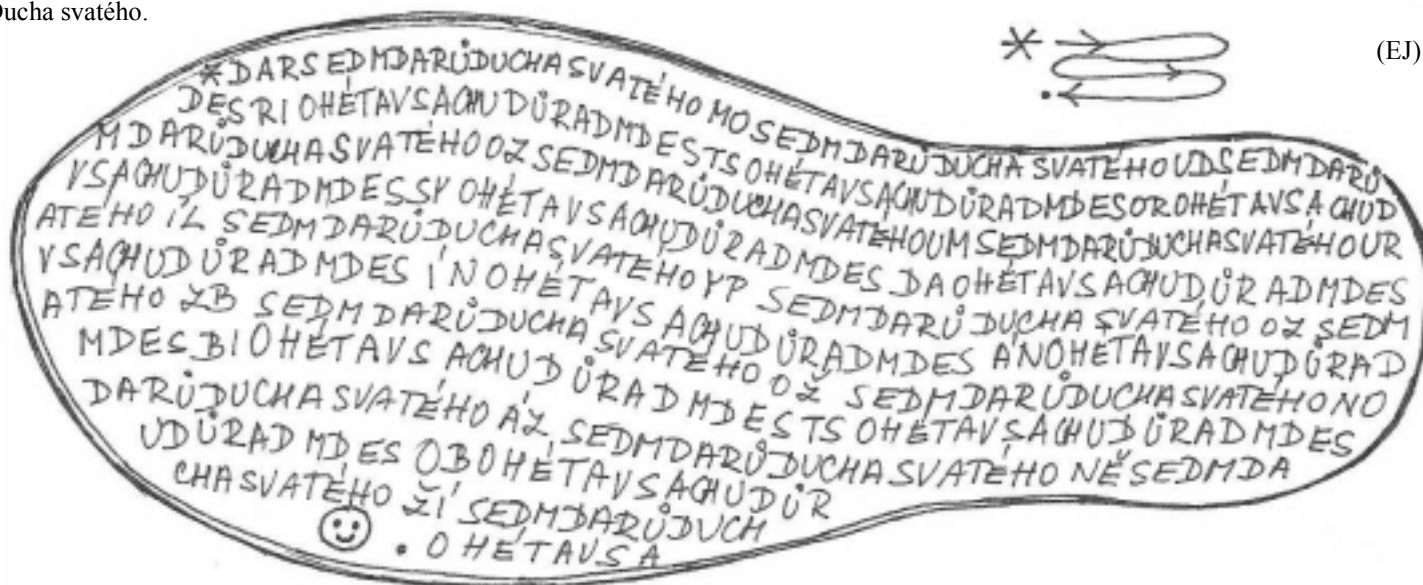


(Otažníček)

Pro starší:

Událost seslání Ducha svatého o letnicích známe z Písma svatého určitě dobře. Je to vlastně završení celé velikonoční doby, jeden z důležitých kroků v plánu spásy. Po nanebevstoupení Ježíše apoštolové setrvali v modlitbách a očekávání, že se naplní příslib a že budou pokřtěni Duchem svatým. Když se tak stalo, všichni měli možnost tuto změnu okamžitě pocítit – začali mluvit různými jazyky tak, jak je Duch svatý vedl. Dostali jeho dary.

Dary Ducha svatého jsou určeny také pro nás. Při svátosti biřmování se i na nás vylévá Duch svatý, přijímáme jeho duchovní pečeť, jeho dary. K připomenutí, o jaké dary se jedná, je tu dnešní písmenové bludiště. Čtete v něm písmena za sebou po řádcích tak, jak naznačuje šipka od hvězdičky až po tečku. Zkuste rozluštit šifru, která skrývá hledaná slova. Bludiště má tvar boty – symbol našich kroků, které máme řídit právě tím směrem, kam nás Duch svatý vede. Takže nezapomínejme prosit v modlitbě o pomoc právě Ducha svatého.



Řešení z minulého Poutníka: *Celých srdíček bylo 50 = počet dnů velikonoční doby. Chybějící slova do osmisměrky: EMAUZY, JEŽÍŠE, KLEOFÁŠE, MOJŽÍŠE, PROROKY, LÁMAL.*

22. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL LETOHRAD 2011

Ve dnech 4. – 12. června 2011 proběhne v Letohradě a jeho okolí jeden z nejvýznamnějších českých hudebních festivalů – Mezinárodní hudební festival – Letohrad 2011. Uskuteční se celkem 6 zajímavých a jedinečných koncertů, z toho 3 koncerty v samotném Letohradu.

sobota 4. června 2011 v 19.30 hod.

Letohrad - Dům kultury

předání Cen města Letohrad

předání ceny Grand prix za rok 2010 F. V. Hekem Jiřímu

Pavlicovi a souboru Hradišťan

ZAHAJOVACÍ GALAKONCERT

Píseň mé duše – Gipsy soul

Ida Kellarová – sólový zpěv

Desiderius Dudža – sólový zpěv

Tomáš Kačo - klavír

Goran Kovačević - akordeon

Děstký sbor Čhavorenge

Filharmonie Hradec Králové

Jan Kučera - dirigent

vstupné: 150,-/90,- Kč

neděle 5. června 2011 v 18.00 hod.

Horní Čermná - evangelický kostel

VARHANNÍ RECITÁL

Pierre Thimus – varhany (Belgie)

vstupné: 50,-/30,- Kč

čtvrtek 9. června 2011 ve 20.00 hod.

Jablonné n. Orł. - kostel sv. Bartoloměje

VARHANY V PROMĚNÁCH STALETÍ

Waldemar Krawiec – varhany (Polsko)

vstupné: 50,-/30,- Kč

pátek 10. června 2011 ve 20.00 hod.

Lukavice - kostel sv. Filipa a Jakuba

SMYČCE V GALANTNÍM STYLU

České barokní trio

A. Rous, Z. Rousová, J. Škrdlík

M. Jakubíček - varhany

vstupné: 50,-/30,- Kč

sobota 11. června 2011 v 19.00 hod.

Letohrad - kostel sv. Václava

ANTONIO VIVALDI

Solisté, orchestr a pěvecký sbor Familia Cantorum

řídí – Petr Hoffmann

Eric Hallein – varhany (Belgie)

vstupné: 80,-/50,- Kč

neděle 12. června 2011 v 15.00 hod.

Letohrad, Orlice - kostel Nanebevzetí P. Marie

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

A. Vivaldi – Čtvero ročních dob

J. Mráček – housle

J. Ondráček – violoncello

M. Mimrová - cembalo

Komorní orchestr Jaroslava Kociana

Bohuslav Mimra - dirigent

vstupné: 80,-/50,- Kč

www.mhf.letohrad.cz

Hospodaření farnosti Dolní Čermná za roky 2008, 2009, 2010

	2008	2009	2010
Příjmy celkem	760 627,66 Kč	673 963,09 Kč	645 801,55 Kč
z toho:			
Kostelní sbírky	496 989,00 Kč	486 010,00 Kč	431 769,00 Kč
Účelové kostelní sbírky určené biskupstvím a dále odváděné	120 328,00 Kč	109 371,00 Kč	126 951,00 Kč
Dary od fyzických a právnických osob	141 800,00 Kč	77 422,00 Kč	86 200,00 Kč
Úroky z vkladů	1 445,66 Kč	1 095,09 Kč	519,55 Kč
Nájemné přijaté	65,00 Kč	65,00 Kč	362,00 Kč
Výdaje celkem	764 492,34 Kč	605 415,39 Kč	711 900,79 Kč
z toho:			
bohoslužebné předměty	43 452,50 Kč	57 947,00 Kč	55 548,00 Kč
režijní náklady (kancelářské potřeby, telefony, poštovné, přepravné, nájemné, revize, bankovní poplatky)	63 742,44 Kč	101 271,09 Kč	82 800,79 Kč
elektřina	151 108,00 Kč	152 546,00 Kč	95 444,00 Kč
vodné	1 316,50 Kč	3 279,00 Kč	1 287,00 Kč
daň z nemovitosti	879,00 Kč	1 501,00 Kč	2 457,00 Kč
odeslané sbírky účelové	120 328,00 Kč	109 371,00 Kč	126 951,00 Kč
odeslané dary, kontribuce, fond solidarity	57 462,00 Kč	66 320,00 Kč	98 261,00 Kč
nákup drobného majetku, opravy a běžná údržba, pořízení investic	326 203,90 Kč	113 180,30 Kč	249 152,00 Kč
Počáteční stav finančních prostředků	221 010,03 Kč	217 145,35 Kč	285 693,05 Kč
Rozdíl příjmů a výdajů	-3 864,68 Kč	68 547,70 Kč	-66 099,24 Kč
Konečný stav finančních prostředků	217 145,35 Kč	285 693,05 Kč	219 593,81 Kč

Z výše uvedeného hospodaření farnosti za roky 2008, 2009 a 2010 je patrné, že příjmy ze sbírek a darů postupně klesají, což odpovídá celkové ekonomické situaci, která postupně dopadla na každou rodinu. Přesto je třeba každému jednotlivému dárci upřímně poděkovat.

Na straně výdajů je třeba vysvětlit nárůst režijních nákladů v r. 2009 o 30.000,-Kč, což byla jednorázová položka vydaná na revizi požárních hasicích přístrojů, kdy byly zakoupeny nové hasicí přístroje dle požadavků požárních předpisů.

Dále je třeba si zrekapitulovat, co se v posledních třech letech podařilo opravit či nakoupit jako drobný majetek nebo pořídit jako novou investici. V r. 2008 se pořídilo nové ozvučení kostela ve Verměřovicích, dále byla zahájena výměna dveří ve farním kostele a bylo pořízeno formou investice topení do farního kostela.

V r. 2009 bylo dokončeno topení farního kostela, byly provedeny drobné opravy střechy kostela, oprava svítidel, výmalba fary. Dále byl pořízen nový počítač, elektronické varhany pro potřeby kostela ve Verměřovicích.

V r. 2010 bylo opraveno a doplněno o nové komponenty ozvučení farního kostela a zakoupeno mobilní ozvučovací zařízení. Dále byl zakoupen nový koberec k oltáři ve farním kostele a koberecová čistící zóna. Pokračovala výměna dveří ve farním kostele a svépomocí byly opraveny střechy a klempířské prvky nad vstupem do kostela a zákristie.

Jak je patrné, veškeré opravy a nákupy jsou prováděny z kostelních sbírek a přijatých darů. Bohužel generální oprava farního kostela (střecha, věž a venkovní omítka), která nás čeká v příštích letech, se neobejde bez dalších dotací a příspěvků z různých fondů, ať jsou to krajské fondy, fondy oprav z biskupství či z dotace Ministerstva kultury na opravy kulturních památek. Získání dotačních peněz ovšem není snadnou záležitostí, samozřejmě i tyto dotace jsou díky ekonomické krizi velmi omezené a limitované. Nezbývá než doufat, že se i naší farnosti podaří peníze sehnat a zamýšlené opravy provést.

Ekonomická rada farnosti

Sv. JAKUB MENŠÍ

Apoštol, syn Alfeův (Mt 10, 3) a Mariin, bratr šimona Zélóty, biskup v Jeruzalémě. Kolem roku 62 byl na příkaz jeruzalémského velekněze Annáše ubit valchářskou tyčí u zdi jeruzalémského chrámu. Jeho relikvie byly uloženy v chrámu nedaleko místa zesnutí Panny Marie.

Sv. Jakub Menší je zobrazován jako muž středního věku, s vousatou tváří. Na Západě se často objevuje ve dvojici s apoštolem Filipem (oba mají společný svátek – tzv. „svatojakubská noc“). V ruce drží



Apoštol sv. Jakub Menší

knihu a valchářskou tyč.

HUMOR

Žáci přicházejí po hodině náboženství ke zpovědi. Přejde první a zašeptá knězi: „Zhřešil jsem, otče. Hodil jsem žabku do rybníka.“ Kněz na to: „Ale to není žádný hřích. Jdi v pokoji!“

Přijde druhý a říká: „Musím se, otče, přiznat, že jsem hodil žabku do rybníka.“ „Buď dobré myslí hochu, to není hřích.“ Odpoví zpovědník.

Přichází třetí chlapec a farář se ho už ptá předem: „Také jsi hodil žabku do rybníka?“ „Ne, otče, já jsem Žabka.“

„Co se můžeme naučit z podobenství o dělnících na vinici, kde každý dostane stejný plat, ať nastoupil v první hodinu nebo v jedenáctou?“ ptá se dětí katecheta.

„Že nemáme chodit tak brzo do práce,“ zní odpověď z lavice.

Manželka posílá manžela vysypat odpad do popelnice. Ten se brání: „Venku leje jako z konve, že by psa nevyhnal.“

„A kdo ti říká, abys ho bral s sebou?“

Kněz se ptá dětí v náboženství, kdy byli Adam a Eva vyhnáni z ráje?

„Na podzim,“ říká Kuba.

„Jak to, že na podzim?“ ptá se pan farář.

„Protože na podzim dozrávají jablka.“

KULTURNÍ KALENÁŘ

Ne 5. 6. – 14.00 hod..	Pochod pohádkovým lesem - Dolní Čermná
24. - 25. 6.	Čermenské folklorní slavnosti - Areál zdraví v Dolní Čermné

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V červnu 2011 oslaví:

86 let	paní Ludmila Nováková	z Petrovic č.7	74 let	paní Miluška Náglová	z Dolní Čermné
81 let	pan Valentin Kunert	z Dolní Čermné	72 let	paní Růžena Prokopová	z Dolní Čermné
81 let	paní Zdeňka Motlová	z Dolní Čermné	71 let	paní Hedvika Špačková	z Horní Čermné
80 let	paní Zdeňka Müllerová	z Dolní Čermné	71 let	pan Jaroslav Hronek	z Dolní Čermné
79 let	paní Olga Vávrová	z Dolní Čermné	70 let	paní Magdalena Polzerová	z Dolní Čermné
78 let	paní Vlasta Nováková	z Petrovic	65 let	pan Oldřich Formánek	z Dolní Čermné
78 let	pan Josef Mareš	z Dolní Čermné	50 let	pan Petr Faltus	z Dolní Čermné
77 let	paní Marta Cejnarová	z Dolní Čermné	50 let	paní Anna Brandejsová	z Dolní Čermné
74 let	paní Marta Marková	z Petrovic			

Všem oslavencům jménem naší farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Křesťanský jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích 9. 5. 2011 s panem Petrem Smejkalem z Verměřovic

Pozůstalým vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Červen 2011			
Ne 5. 6.	7. neděle v mezidobí	8.00	Adamcovi 18
		16.00	Macháček M. 55
Ne 12. 6.	Slavnost Sslání Ducha svatého	7.30	p. Vránová 18
		16.00	Klekarovi ml 292
Ne 19. 6.	Slavnost Nejsvětější Trojice	7.30	Řehákovi 283
		16.00	Venclovi 288
Čt 23. 6.	Slavnost Těla a Krve Páně	19.00	p. Hubálková 61
Ne 26. 6.	13. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
		16.00	Hejlovi 232
St 29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla	19.00	Marešovi 408

Červenec 2011			
Ne 3. 7.	14. neděle v mezidobí	7.30	p. Vávrová 264
		16.00	Marešovi 410
Út 5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	19.00	Režný 403
Ne 10. 7.	13. neděle v mezidobí	7.30	p. Venclová 402
		16.00	Vágnerovi 102
Ne 17. 7.	16. neděle v mezidobí	7.30	Müllerovi 177
		16.00	Pecháčkovi MH
Ne 24. 7.	17. neděle v mezidobí	7.30	Bláhovi 457
		16.00	Málkovi 180
Ne 31. 7.	18. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 303
		16.00	Faltusovi 128

MILÍ FARNÍCI,

s příchodem měsíce června se opět přiblížilo setkání farnosti na faře. Srdečně vás všechny zvu na toto společně prožité farní odpoledne, které se uskuteční v neděli 19. června 2011 od 15 hodin na faře a v přílehlém farním dvoře v Dolní Čermné. Setkání je určeno pro všechny věkové skupiny. A přijít mohou nejen farníci, ale všichni, kteří mají zájem a chtějí společně pobýt a pobesedovat na faře. Těším se na vás a věřím, že si uděláte na toto setkání čas.

Hudební doprovod a program připraví naše mládež. O zajištění občerstvení (klobásy, pivo, aj.) se postarají členové Pastorační rady. Prosíme však naše hospodyňky o napečení sladkých moučníků nebo přípravu chlebičků.

Na setkání s Vámi se těší otec Josef



Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

6. neděle velikonoční
29. května 2011
22. týden / 2011

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

30. května - pondělí sv. Zdislavy
31. května - úterý Svátek Navštívení Panny Marie
Dnes mše svatá není.
19.00 májová pobožnost v Dolní Čermné (*akolyta*)
1. června - středa sv. Justina, mučedníka
Dnes mše svatá není.
2. června - čtvrtek Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ, - doporučený svátek
18.00 mše sv. ve Verměřovicích za Jana a Marii Hynkovy, syna a snachu
19.00 mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
3. června - pátek sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků; začátek svatodušní novény;
první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 mše sv. v Dolní Čermné - na smíření
4. června - sobota sobota po 6. neděli velikonoční
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce P. Marie
7.30 mše sv. v Dolní Čermné - na dobrý úmysl
Pozor, změna! 18.00 mše sv. ve Verměřovicích - za Jana a Antonii Sklenářovy a rodiče

5. června - neděle – 7. neděle velikonoční

Dnes bude 1. svaté přijímání dětí při mši svaté v 8.00 hodin v kostele v Dolní Čermné.

- Dolní Čermná - 8.00 h. - za děti, které jdou k 1. svatému přijímání
Petrovice - 10.30 h. - za Antonii Sklenářovou, manžela a rodiče
Mariánská Hora - 16.00 h. -

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 15.00 h. – do 17.00 h. (zpovídá P. Ján Kubis, administrátor v Dolní Dobrouči) a v pátek od 17.00 h. – do 18.55 h.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 16.15 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	středa 2. 6.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek 2. 6. pátek 3. 6.	během dne dopoledne	Dolní Čermná Dolní Čermná, Petrovice
výstav Nejsvětější svátosti oltární	středa 8. 6.	dopoledne	Verměřovice
společná adorace	pátek 3. 6.	17.00 h.	kostel Dolní Čermná
svátost smíření pro děti - před prvním svatým přijímáním	pátek 3. 6.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
svátost smíření pro děti - před prvním svatým přijímáním	sobota 4. 6.	8.30 h.	kostel Dolní Čermná
schůzka ministrantů	sobota 4. 6.	10.00 h.	fara Dolní Čermná
první svaté přijímání dětí - mše sv.	neděle 5. 6.	8.00 h.	kostel Dolní Čermná
první svaté přijímání dětí - oslava	neděle 5. 6.	9.00 h.	Orlovna Dolní Čermná

POUTNÍK, ČERVEN 2011

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 9. června 2011, Poutník vyjde 26. června 2011

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.